

# Dışarda Hayat Var

– Saniye · 12 Ocak 2012

DIŞARDA HAYAT VAR...!

Canımız sıkıldığı vakit ya ayaklarımızı yorar yada midemizi bozarız.Ayak üstü gördüğümüz dostlarımıza şaşkınlıkla bakar!

Ne olmuşsun böyle tığ gibiydin?

Ay hiç sorma kendimi buzdolabına kapatıyorum!

gardolapın olasılık özelliği bedenimizi kapatan giysilerle döşenmesi...

Girdiğinizde mağazaya kaç beden derler?

Etiketleri göstermeden özenle giydirirler; aynada gösterir postu.

Tırnak ucundan saçına kadar, gösterir yürüyüşünü ve oturuşunu!

Üretenin döktüğü dil; hayran bırakır ruhumuzu bedenimize,

Mağazanın sahibi şöyle der; hiç bir müşteriye böyle güzel yakışmamıştı bu elbise!

Kar yaptığı etiketin altında yakıştı imajıyla, ucuz yollu kapatır tüketiciye.

Paketlenir,iyi günlerinizde giyiniz temennisiyle, gülümsemeyle yine bekleriz.

Kah zayıf kah şişman düdüğü çaldıkça...

Gardolap sıkılır bir müddet sonra ele alınır eskiciye yollanır.

Bir yenisiyle moda yapılır.

Yaşamış olduğum bir günümü burda paylaşmak isterim.Canım çok sıkılıyordu sandım ki bir an, bedenim korkulukta ruhum çıkmak için sarılmış mahkum!

Nefesime dayanmış soğuk mermi sıcacık umutlarımı vuracakmış gibi...

Attım kendimi parka, oturduğum bankın yönü tren istasyonu bakındım pas tutmuş raylara.

Bunca yolcuyu taşıyan dünya misali kahırlanıyor sanki zamana...!

Biriken yolcular saatini bekliyordu trenin.Binip gidiyordu bileti kesilenin.

Gözlerim cama düşmüş buğu kesildi,gözümünden onca yıl geçti.Düğümlemişti boğazım sesim gitti.

Güle güle diyememiştim!

Yüreğimde selam diledim.

Öylesine dalmışım ki, yanıma oturan teyzeyi fark edememişim.

Nasılsın kızım demesiyle? kendime geldim.

Üç beş sohbetle başladı anlatmaya...Kızım dedi: bindim dolmuşu beni nereye götürse son durak!

Anne yüreği öylesine kırbaçlanmış ki pansuman ediyordu konuşması ve beni tanımayışı, rahatlatıyordu.

Almanya'dan,Türkiye'ye uzanan hikayesi.Varlık içinde huzur dileyişi...

Sordu bana kaç çocuğun var? iki kızım dedim;

Aman yavrum aman kız evladı gibi hayırlı evlat yok dünyada.Teliyle duvağıyla gelin ettin mi?

İşte sana cennetin seneti.Hem mahşere hemde dünyada hayırlı dedi:

Bir oğlum bir kızım var.Kızım hayırlı...Rahmetliden yemediğim dayağı akşam oğlumdan yedim.

Alt katta oturan kızımda yemeğimi yedim.Sakin üzülme oğlum yok diye dedi.

Yaşamak için sebebi vardı.Küçük torununa bağlılığı tutuyordu.  
Aradan beş saat geçti şöyle mırıldandı;kızım deli olmuştur şimdi diyerek kalktı.  
Helallik isteyerek uzaklaştı,ardından öylece bakındım varlığı kaybolana dek.  
Ve dedim ki; elimi elime vururken,dizini dövenle şükrettim!  
Fazla lokmanın haramı kadar paraya zararı.  
Kuyuda güneşi görmek için çırpınıyorsanız size uzanan hikayelere tutunun.  
Üzüldüğünüz giden olsun,yarının müjdesiyle!  
Dışarda hayat var...!  
İlaç sizi bulur bakın insanlara...

Not: ismini vermediğim teyzenin hayatı romana sığmayacak çile yumağı.  
Bir daha görmediğim ve vebalinin üstümde kalmasını istemediğim için. yazamadım fazlasını.  
Rabbim bizleri evlatlarımızla sınıyarak ana olduğumuza pişman ettirmesin...  
AMİN!!

SANIYE GÜNAL